

ΕΤΟΣ Γ.
ΑΡΙΘ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1870.

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἑξαμ. φύλ. * 5

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΑ ΜΕ ΣΥΝΟΔΕΥΣΗ.
(Ἀπὸ τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων.)

Πάτερ, — εἶπε πρῶ-
ταν τινὰ κοράσιον τε-
τραετές, τὸ ὅποιον ἡ-
σθένει βαρέως, εἰς τὸν
παρὰ τὸ προσκεφάλαι-
ον του καθήμενον περι-
λυπον πατέρα τῆ. Πά-
τερ, νομίζει ὁ ἄταρδς
δτι θ' ἀποθάνω ;

* Ἄν καὶ σπαραξικάρ-
διος ἢ ἐρώτησις, ὁ πα-
τήρ μ' ὄλον τοῦτο, ἀντὶ
νά πράξῃ ὅπως γενι-
κῶς κάμνουν τὴν σή-
μερον οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ
ἱατροὶ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, εἶπεν εἰς τὴν μικρὰν κόρην
του μὲ θλίψιν ψυχῆς τὴν ἀλήθειαν. Ἡ εἰδησις τοῦ
δτι ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ ἐπροξένησε κατ' ἀρχὰς τρό-
μον εἰς τὴν μικρὰν Καλλιόπην, διότι ἐσυλλογίσθη
τὸ χῶμα καὶ τὸν ψυχρὸν τάφον, εἰς τὸ ὅποιον εἶ-
δεν ἐνταφιαζομένους τοὺς νεκροὺς, καὶ μετὰ μικρὰν
σιωπὴν,

— Ὁ τάφος φαίνεται, πάτερ, πολὺ σκοτεινός, —
εἶπε, — Ναι, πολὺ σκοτεινός! Δὲν θέλεις νὰ με συνο-
δεύσῃς εἰς αὐτόν ;

— Ὁ ἰσχυρὸς βραχίων τοῦ πατρὸς, εἰς τὸν ὅποιον
συνεῖθιζε νὰ ἐπιστηρίζεται ἡ μικρὰ Καλλιόπη, ἐφαί-
νετο εἰς αὐτὴν ἀσφαλῆς φύλαξ εἰς πᾶσαν ὥραν τρό-
μου καὶ κινδύνου.

— Ἄλλ' ὁ πατήρ μετὰ φωνῆς πνιγομένης ὑπὸ λυγ-
μῶν τὴν ἐπληροφόρησεν, δτι δὲν ἠδύνατο πρὶν ὁ Κύ-
ριος τὸν καλέσῃ.

— Λοιπὸν, πάτερ, — προσέθηκεν ἡ Καλλιόπη, —
δὲν ἀφίνεις τοῦλάχιστον τὴν μητέρα νὰ ὑπάγῃ μετ' ἐ-
μοῦ εἰς τὸν τάφον ;

— Δυστυχῆς, Καλλιόπη! ἐὰν ἠδύνατο νὰ θέσῃ
τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς φιλοστόργου μη-
τρὸς τῆς, δὲν θὰ ἐφοβεῖτο οὐδὲ τὸν ψυχρὸν καὶ σκο-
τεινὸν τάφον, Ἄλλ' ἡ αὐτὴ ἀπόκρισις ἐξῆλθε μετὰ
στεναγμοῦ ἐκ τῶν χειλέων τοῦ τεθλιμμένου πατρὸς.

Τότε ἡ μικρὰ Καλλιόπη ἐστράφη πρὸς τὸν τοῖχον
καὶ ἔκλαυσεν· οὔτε ὁ πατήρ, οὔτε ἡ μήτηρ ἠδύνατο
νὰ τὴν συνοδεύσωσι! τί λοιπὸν νὰ κάμῃ; πῶς νὰ ἔμ-
βῃ εἰς τὸν τάφον ἐκεῖνον καὶ νὰ διέλθῃ τὴν σκοτεινὴν
κοιλιάδα τοῦ θανάτου; Ἡ ἀπορία τῆς δὲν διήρκεσε
πολὺ — ἐκ νηπιότητος εἶχε διδαχθῆ, δτι ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς ἦτον ὁ κάλλιστος φίλος τῶν παιδίων, — καλ-
λίτερος καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς γονεῖς των καὶ ἱκανὸς νὰ
σώζῃ, καὶ ὅταν ἀκόμη ἄνθρωπος ἀδυνατῇ, ὄλες τοὺς
εἰς αὐτὸν καταφεύγοντας, καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς
πίστεώς τῆς ἀπέβλεψε πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλαβε θάρρος·
στραφεῖσα δὲ πρὸς τὸν πατέρα τῆς· « Πάτερ, — εἶπεν,
— ὁ τάφος δὲν εἶναι τόσο σκοτεινός τώρα — Ὁ Ἰη-
σοῦς Χριστὸς θὰ μὲ συνοδεύσῃ! »

Ἄκριθά μου παιδία, μιμήθητε τὸ παράδειγμα τῆς
μικρᾶς Καλλιόπης καὶ ἐμπιστεύθητε εἰς τὸν Χριστὸν
τὰς ψυχὰς σας· σεῖς δὲ πατέρες καὶ μητέρες, εἰς τῶν
ὀποίων τὰ ὄμματα πιθανὸν νὰ πέσῃ τὸ μικρὸν τοῦτο
ἀνέκδοτον, ἀνατρέφετε τὰ τέκνα σας διὰ τῆς Γρα-
φῆς, ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ φοβερὰ ὄρα τοῦ θανάτου καὶ
ὁ τάφος φαίνεται εἰς αὐτὰ ψυχρὸς καὶ σκοτεινός, σεῖς
δὲ δὲν δύνασθε νὰ τὰ βοηθήσητε, νὰ στραφῶσι πρὸς
τὸν Χριστὸν μὲ πίστιν καὶ νὰ εἰπωσιν ὡς ἡ μικρὰ
Καλλιόπη, « Ὁ τάφος δὲν εἶναι σκοτεινός τώρα, διότι
ὁ Χριστὸς θὰ μᾶς συνοδεύσῃ. »

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ

Ἐκθυμοῦ τί ἦσον πρὶν γεννηθῆς; — Οὐδέν. Τί μετὰ πολλοὺς χρόνους ἀφοῦ ἐγεννήθης; — Ἄδυναμια. Τί ἐφ' ὀλης σου τῆς ζωῆς; — Μέγας ἀμαρτωλός. Τί ὡς πρὸς θεὸν σου τὰς ὑπεροχάς; — Χρωάστης μόνον εἰς τὸν Θεόν, εἰς τοὺς γονεῖς σου, εἰς τὴν γῆν, εἰς ἅλα τὰ κτίσματα. Πλὴν, ἴσως ἤθελεν εἶσθαι ὠφέλιμον ἢ ἀκολοθησώμενον τῶν Πλατωνιστῶν τὴν μέθοδον, οἵτινες ἀνάγουν θεὸν τῆς ταπεινοφροσύνης τὰ αἴτια, τὰ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, εἰς τὰ ἐπὶ ταῦτα κεφάλαια: 1) Τοῦ ἀνθρώπου τὸ πνεῦμα εἶναι ἕλαφρον. 2) Τὸ σῶμά του εἶναι κτηνώδες καὶ φιλάσθενον. 3) Εἰς μὲν τὴν μαριάν καὶ πλάνην αὐτοῦ εἶναι σταθερός, ἀστατος δὲ εἰς τὰ χρηστά ἤθη καὶ τοὺς καλοὺς σκοποὺς του. 4) Οἱ κόποι του εἶναι μάταιοι, περιπεπλεγμένοι καὶ ἀτελεύτητοι. 5) Ἡ τύχη του εἶναι μεταβλητὴ, ἀλλὰ σπανίως εὐάρεστος, καὶ τελεία οὐδέποτε. 6) Ἡ φρόνησίς του δὲν ἐργεῖται πλὴν ὅταν ἦται εἰς τὴν ἀκμὴν ἢ ἀποθάνῃ, ἀφοῦ ὀληκτῆ δὲν ἐμπορεῖ πλέον νὰ τὴν μεταχειρισθῆ. 7) Ὁ θνατός του εἶναι βέβαιος, ἕτοιμος πάντοτε εἰς τὴν θύραν, ἀλλ' οὐδέποτε πολὺ μακρὰν.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα συχνάκις μελετῶντες, θέλομεν πληροφρηθῆ, ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε τῆς ταπεινοφροσύνης λογικώτερον, οὐδὲ τῆς ὑπερηφανίας ἀνοητώτερον.

Αἱ Φωλαὶ τοῦ Δημοκράτου.

Ἡ πληθὺς καὶ κοικιλία τῶν φωλαῶν τῶν πτηνῶν εἶναι μεγάλη καὶ μᾶς παρέχει ἰσχυρὰν ἀπόδειξιν τῆς

πανσοφίας καὶ ἀγαθότητος τοῦ Ὀυρανίου ἡμῶν Πατρὸς εἰς συντήρησιν τῶν πλασμάτων του καὶ διακίονσιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ζώων.

Ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Πλάστης ἐνεργεῖτευσεν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἀέρος τὸ λεγόμενον ἐνστικτον, ἤχουν εἰδὸς τι νοήσεως ἀφορώσης τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γένους των ὑπὸ τούτου δὲ ὀδηγούμενα τὰ πτηνὰ κατασκευάζουν τὰς φωλαῖς των οὕτω πως καὶ εἰς τοιαῦτα μέρη, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀπὸ τοῦ ψύχους, τῆς βροχῆς καὶ παντὸς ἄλλου ἐχθροῦ τὰ ὠὰ καὶ κατόπιν τοὺς νεοσσούς των. Οὕτω π. χ. εἰς χώρας ὅπου ὑπάρχουσι πύθηλοι, ἢ σκίουροι, ἢ ὄφεις, οἵτινες δύνανται νὰ ἀνέρχωνται εἰς τὰ δένδρα καὶ νὰ καταστρέφωσι τὰς φωλαῖς τῶν πτηνῶν μὲ τὰ ἐν αὐτοῖς, ὁ Πάνσοφος δημιουργὸς ἐδόξαζε τὰ πτηνὰ τῶν χωρῶν ἐκείνων νὰ κατασκευάζωσι τὰς φωλαῖς των εἰς τὰ λεπτότατα κλωνάρια τῶν ἀπομαμακρυσμένων κλαδῶν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐχθροὶ των νὰ τὰς φθάνωσιν.

Οἱ φοινικόπτεροι, οἱ ὅποιοι ζοῦν εἰς ἔλη, ὅπου τὰ νερά λιμνάζουν, κάμνουν τὰς φωλαῖς των ἐκ πηλοῦ ἐν εἰδοὶ κώνου, πολὺ ἐξέχοντος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους (ὅπως ἄλλοτε θὰ δεῖξωμεν) καὶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν των ἐναποθέτουσι τὰ ὠὰ των καὶ τὰ κλωσοῦν.

Ἄλλα πτηνὰ κάμνουν τὰς φωλαῖς των ἐν εἰδοὶ κορυφίου, ἄλλα ὡς ποτήρια ἀνεστραμμένα, κ.τ.λ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ φωλαῶν, ἢ μᾶλλον ἄθροισμα φωλαῶν, εἰδους τινὸς πτηνοῦ τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἰνδίας καλουμένου *Δημοκράτου*. Τὸ πτηνὸν τοῦτο καλεῖται οὕτω, διότι ζῆ κατὰ κοπάδια ὑπὸ κυβέρνησιν δημοκρατικὴν! Κατασκευάζει δὲ λίαν ἐπιτηδεύει, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς εἰκονογραφίας: διὰ λεπτῶν κλώνων εἰδὸς τι οὐμβρέλας ἢ σκιάδος! πληροῦν τὰ μεταξὺ διαστήματα διὰ πηλοῦ, ὅπως προφύλαξῃ τὰ ὀπ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς βροχῆς ὑπὸ τὰ ἄκρα δὲ τῆς σκιάδος ταύτης κτίζει τὰς φωλαῖς τε μετὰ μεγάλῃς συμμετρίας καὶ τέχνης.

ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ ΣΗΜΕΙΑ.

Ἡ Μαρία λέγει, μήτηρ, ὅτι εἶναι βεβαία, ὅτι καίποιοι θὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν γειτονίαν των, διότι ἤκουσε σκύλον τινὰ νὰ οὐρλίξεται χθὲς τὴν νύκτα, — εἶπεν ἡ Ἐλένη εἰς τὴν μητέρα της.

— Πτωχὸς σκύλος! — παρετήρησεν ἡ μήτηρ, — ἴσως ἀπαίνα, ἢ ἐπασχεν ἄλλο τι ἐλπίζω, ὅτι θὰ κατέπαυσεν ἤδη τὴν πεινὰν του μὲ κἀνὸν κόκκαλον, τὸ ὅποιον εὗρεν ἐρριμμένον εἰς τὸν δρόμον.

— Ναί, προσέθηκεν ἡ Ἐλένη, — ἀλλ' ἡ καὺ-

μένη ή Ειρήνη είναι δυστοχής ένεκα τούτου, διότι ή μητέρα της είναι ασθενής και φοβείται μήπως αποθάνη, αφού μάλιστα και αυτή ή ίδια ήκουσε την θύραν να κάρνη παράξενόν τινά κρότον και δια έφθρει μαύρον φόρεμα!

— Δέν άμφιδάλλω, δια ή άνησυχία της δια την μητέρα της: θα την έκαμεν ν' άκούσῃ και να όνειρευθῇ παράξενα και άλλόκοτα πράγματα, αλλά καθ' όσον έγω ήμύροσα να κρίνω από την κατάσταση της μητρος της, την όποίαν είδον χθές, αυτή γρήγορα θα αναλάβῃ και τα όνειρα και οι ήχοι και τα κακά σημεία θα αποδειχθούσιν έσφαλμένα.

Τά τοιαύτα, τέκνον μου, δέν έπρεπε να πισθούσιν φωτισμένοι άνθρωποι και μάλιστα Χριστιανοί, αφού γνωρίζουν, δια ή κυβερνήτων δια τα έγκόσμια και ούρανια είναι ό Θεός και εις αυτόν και ούχι εις σκόλους και κόρακας, και όνειρα και πικαιθιας (ώμοπλατίας) πρέπει να αποθλάπωμεν. Ταύτα μεταχειρίζοντο και εις ταύτα έπιστεύουσιν και πιστεύουσιν οι έθνικοί, οι είδωλολάτραι, οι όποιοι δέν γνωρίζουν τον αληθῆ Θεόν· άλλ' οι Χριστιανοί με την Γραφήν ανά χείρας άμαρτάνουσι μέγαςως προσέχοντας εις ήμέρας, άποφράδας και εις σημεία ή όνειράτα

ΘΑΪΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Τό ωρολόγιον κτοπή 17,160 φορές την ώραν 411, 840 φορές την ήμέραν και 150,424,560 φορές τον χρόνον, ή τας 365 ήμέρας και 6 ώρας.

Κάποτε τα ωρολόγια, εάν τις τα προσέχη, δουλεύουσιν 100 έτη. Όσα διαρκούσιν τοσοούτον, κτοπούσιν εις τό διάστημα της ύπαρξέως των 15,042,456,000 φορές. Δέν είναι παράδοξον δια από τό πολύ κτόπημα δέν κατασυντρίβονται εις τό ήμισο αυτού του καιρού;

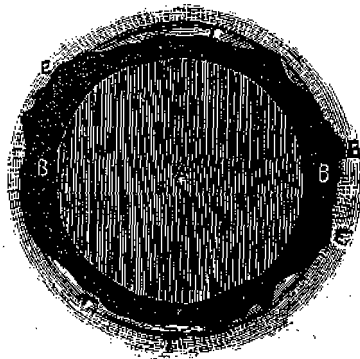
Τό ωρολόγιον είναι καμωμένον από σκληρόν μέταλλον. Άλλ' έγω έξεύρω να σε είπω περι μηχανής τινός, ή όποία είναι καμωμένη από καίσι όχι τόσοσν σκληρόν, όσον ό χαλύψ ή ό χαλκός δέν είναι πολλή σκληρότερον παρά ή σάρξ του βραχιόνός σου. Μ' όλον τούτο, κτοπή ύπέρ τας 5,000 φορές την ώραν 120,000 φορές την ήμέραν και 43,830,000 φορές τον χρόνον. Φαντάζεται ίσως ό μικρός μας αναγνώστης δια έπειδή ή μηχανή αυτή είναι μαλακωτέρα της άλλης, παλαιώνει και ταχύτερα. Άλλ' όχι, δέν παλαιώνει. Ένίστε, αν και σπανίως, διαρκεί 100 έτη εις τοιαύτην δέ περίστασιν, κτοπή 4,383,000,000 φορές!

Άκόμη ένα λόγον έχω να σε είπω. Την μικράν ταύτην μηχανήν έχεις και συ επάνω σου. Μη την ζητήσης εις τό πογγίον σου, διότι δέν είν' εκεί. Εί-

ναι μέσα εις τό σώμα σου· έμπορείς να αισθανθῆς αυτήν να κτοπή· είναι ή καρδιά σου! Άφιέρωσε την εις τον Θεόν, ώστε όταν παύσῃ να κτοπή συ να εδρεθῆς εν τῷ ούρανῷ.

ΑΜΕΤΡΟΛΟΓΙΑ.

Δύο τινές συνταξείδουσαν. Εις εξ αυτών ήτο του αριθμού των ανθρώπων εκείνων, οτινας, πάντοτε βλέποντες τα πράγματα με μικροσκοπίον, τα φαντάζονται δια γιγαντιαία. «Άκουσε τί λέγουσιν ή Εδρώπη, ως και ή Άφρική, έχει πάμπολλα τέρατα.» Ό άμετρολόγος, νομίσας τούτο εύκαιρον παρήξασιν να μεταχειρισθῇ τας ύπερβολάς τας, «Είδα, — λέγει, «λάχανον μεγαλειότερον παρά ολίαν! — «Και έγω,» απεκρίθη ό άλλος, «είδα χύτρον ίσων με εκκλησίαν.» «Λοιπόν,» τον λέγει ό άλλος, «ή τοιαύτη χύτρα έγεινε δια να έψῃθῃ μέσα τό λάχανόν σου!» ΒΑΜΒΑΣ.

Η ΓΗ ΜΑΣ.

Η προκειμένη εικονογραφία παριστά την γῆν επί της όποιας κατοικούμεν. Τό έσωτερικόν αυτής έχον εις τό κέντρον τό Γράμμα Α κατέχεται από θλας διακόρους, οι όποιοι είναι εις βευστήν κατάστασιν. Τα γράμματα Β Β παριστάνουσι τό μέρος τό στερεόν της γῆς τό μέρος τούτο, ως φαίνεται, είναι τόσοσν λεπτόν, ώστε έχει την αυτήν αναλογίαν προς τό έσωτερικόν, τό διάπυρον, την όποίαν ό φλοιός ενός μεγάλης πορτοκαλίας έχει προς τον καρπόν. Τα γράμματα Γ, Γ, τους ώκεανούς και τας θαλάσσας· δια μέρη δέν καλύπτονται υπό των ύδάτων, τας ήπειρους και εν γενεί την ηηράν, και τά Ε, Ε, την ατμοσφαίραν.

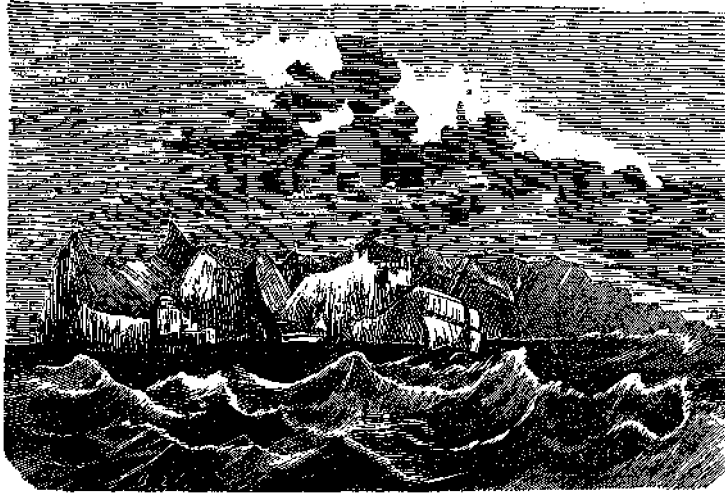
Τό διάπυρον μέρος, ως βλέπουσιν οι μικροί αναγνώσται, είναι τό μέγιστον· ήμεις δέ επικαθήμεθα επί

τοιαύτης πυρίνου αδόσου, έχοντες μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῆς λεπτόν μόνον στρώμα στερεῶν ὀστέων!

Πόσον εὐγνώμονες πρέπει νὰ ἤμεθα εἰς τὸν Οὐράνιον μας Πατέρα, ὅστις διὰ σοφῆς διαθέσεως τῶν ἡφαιστιαίων ὄρεων καθ' ἑλλην τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, ἐξησφάλισε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα ἀπὸ τελείας καταστροφῆς!

Ἡ Ἁγία Ἐλένη εἶναι νῆσός τις εἰς τὸν Νότιον ὠκεανόν, ἀνήκει δὲ εἰς τοὺς Ἄγγλους καὶ εἶναι εἰς τὰς θαλάσσας ἐκείνας ὅτι ἡ Μελίτη εἰς τὴν Μασσίγειον.

Εἶναι προσέτι χροῖσιμος εἰς τὴν ναυτιλίαν, διότι εἰς αὐτὴν προσορμίζονται τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀεροκίνητα τὰ ταξειδεύοντα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου

Ἡ ΝΗΣΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ.

θανάτου του, Ναπολέον ὁ Μέγας, ὁ θεῖος Ναπολέοντος τοῦ Γου, ὅστις παρεδόθη εἰς τοὺς Πρώσους μετὰ τὴν ἐν Σεδάν μάχην καὶ ἤδη κρατεῖται εἰς τὸ φρούριον Κέσελ.

— Ποτὲ δὲν ἐρέθη εἰς ὅποιονδήποτε τοῦ κόσμου αἰῶνα οὔτε φιλόσοφος, οὔτε αἵρεσις, οὔτε νόμος, οὔτε ποινὴ, τόσο ἀρμόδια νὰ προβιβάσῃ τὸ δημῶσιον καλόν, ὅσον ἡ Χριστιανικὴ πίστις. — ΒΑΚΩΝ.

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ. Ἐξ ὄλων τῶν ἀποκρίσεων, τὰς ὅπαις ἀπὸ διαφόρων μαρτῶν συνδρομητῶν μας ἐλάβομεν εἰς τὰς 9 ρωτήσεαι τοῦ προλαβόντος φύλλου, αἱ τοῦ ἐκ Κρήτης Ἰωάννου Χρυσάκη καὶ Εὐμ. Εὐστρατιάδου ἐκ Καλαμῶν ἦσαν αἱ ἐπιτυχέστεραι. Ἰδοὺ αὐτὰν

1) Ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ δύο Ἰωάννα ἀναφέρονται, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρῶτος ἢ Βαπτιστής, καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, ὅστις ἔγραψε τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, τρεῖς ἐπιστολάς καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν.

2) Ὁ Χριστὸς ἀνέστησε τρεῖς νεκρούς.

3) τὸν Μονογενῆ υἱὸν χήρας τινὸς εἰς τὴν πόλιν Ναῖν (Λουκ. ζ. 17.)

4) τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰακείρου. (Λουκ. ἡ. 54.)

5) τὸν Λαζάρου εἰς τὴν Βηθανίαν. (Ἰωάν. ιδ. 43.)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ. Ποῖος ἦτον ὁ Παῦλος; πῶς ἔγεινε Χριστιανός; τί ἔγραψε; καὶ τί ἐκήρυξεν εἰς τὰς Ἀθήνας;

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς λέγει, ὅτι διὰ τοῦ ὕπογειοῦ τούτου πυρὸς ὁ Θεὸς μέλλει ποτὲ νὰ κατακάυσῃ τὸν νῦν κόσμον, ἐκ δὲ τῆς τέφρας αὐτοῦ θὰ ἐξαγάγῃ ἄλλον, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει κατοικεῖ δικαιοσύνη! (Β'. Πατρ. γ'. 7.)

τῆς Καλῆς Ἐλπίδος εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τὰνάπαλιν.

Ἡ νῆσος εἶναι βραχῶδες καὶ ἀγρία καὶ ῥομαντικὴ τὴν ὄψιν, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν. Ἐγένετο δὲ περίφημος, διότι εἰς αὐτὴν ἐσαλῆ μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλώ καὶ ἐκρατῆθη αἰχμάλωτος μέχρι τῆ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΣΟΠΙΗΣΙΣ. Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολύνομεν τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν συνδρομητῶν τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων εἰς τὴν λήψιν τῶν φύλλων τῶν καὶ οὕτω νὰ παύσῃ πᾶν παράπονον, προτείνομεν, ὥστε εἰς πόλεις καὶ χωρία, ὅπου δὲν ἔχομεν ἡμεῖς ἴδιον ἀντιπρόσωπον, καὶ ὅπου ὑπάρχουν περισσότεροι τῶν 5 συνδρομητῶν, εἰς τούτων νὰ διορισθῇ ἐκ συμφώνου ὑπὸ πάντων ἀντιπρόσωπος, καὶ αὐτὸς ἐπ' ὀνόματι πάντων νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐπιθυμοῦντων νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν, ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ διὰ τὸ ἔτος 1871. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου διὰ μᾶς μόνῃς ἐπιστολῆς ἔλοι δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ χωρὶς ν' ἀναγκάζηται ἕκαστος χωριστὰ νὰ γράφῃ πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ θὰ λαμβάνωσι προσέτι καὶ ἓν φύλλον εἰς τὰ πέντε δωρεά ν.

Ἀνταποκριτῶν εἰς Πάτρας ἔχομεν τὸν καθ. Κ. Νεστορίδην, εἰς Καλάμας τὸν κ. Α. Κουρτάκη, Σπάρτην τὸν δικηγόρον κ. Τσομαζάκου, Γόθειον Ν. Κοκκινάκου, Ἀρεόπολιν Μ. Γαϊκάκου, Λαμίας Δ. Διονυσόπουλον, Σπέτσας κ. Λιώσην, Ἰθράν, κ. Λεονάρδου, Κεφαλληνίαν κ. Λαυραράτου, Κέρκυραν κ. Α. Τερζάκη, Μύκονον κ. Κονσολόπουλον, Σμύρνην κ. Ο. Κυνηγρόν, Θεσσαλονίκην Θεοφῶν Ἰωάννου, Κωνσταντινουπόλιν Καθηγ. κ. Καζάκου καὶ βιβλιοπώλην κ. Τεφαρλίην, Ἀδριανουπόλιν κ. Χαταστούρον Κουρουγιάννην.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀνταποκριταὶ μᾶς οὗτοι νὰ μᾶς πέμψωσι τοὺς νέους καταλόγους ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὥπως δυνηθῶμεν νὰ τακτοποιήσωμεν αὐτοὺς καὶ ἀποστέλωμεν τὰ φύλλα εἰς πάντας κατὰ τὴν πρῶτην Ἰανουαρίου 1871.

— Πᾶσα κοινοποίησις πρέπει νὰ πέμπεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.